

ČEMER - Tin Fresl

Na staklu se mogla
namirisati prašina,
prašina je mogla otvoriti prozore,
prozor je mogao zaškripiti harmonijski.

On je nogama šaptao daskama
stvarajući ritam ili poziv upomoć.
Da je bio bos,
možda bi se i našpranjio.

Gledao je u sliku kamina
i sjedio na kartonskoj kutiji
u sobi sa šupljim zidovima
u koje se lako zavuče čemer.

Petrolejka u obliku pješčanog sata
pokazivala je na sjever stola,
mrvice kruha poskakivale su

pod vrućim bičevima izdaha.

Melankolija nije čitala s usana,
nego s izrezbarenih zidova
s kojih su rimske brojke
vječito nešto odbrojivale.

Ugledao me kako bilježim
njegove teške treptaje
dok je okretao mjedenu žlicu
tražeći sjajniju stranu.

Samo je mahnuo rukom
i zatvorio vrata kapcima.
Njegovo letargično postojanje
na tren mi se učinilo uvredljivim.